

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/156/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315206988
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5315206988.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Kataríny Beniačovej, v právnej veci žalobcu: Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, adresa na doručovanie: Regionálne riaditeľstvo, Námestie SNP 98/2, Zvolen, proti žalovanému: G. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX, právne zastúpený: V4 Legal, s.r.o., Tvrdeho 783/4, Žilina, IČO: 36 858 820, o zaplatenie 7.608,75 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 11C/108/2015-185 zo dňa 31. októbra 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 7.074,75 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 06.11.2015 do zaplatenia a vo výroku III. o trovách konania z r u š u j e a v tomto rozsahu v r a c i a vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

Vo výroku I., ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 533,91 Eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne od 06.11.2015 do zaplatenia a vo výroku II., ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá, z o s t á v a rozsudok súdu prvej inštancie n e d o t k n u t ý .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 7.608,75 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 06.11.2015 do zaplatenia. Vo zvyšku žalobu zamietol a žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % . Vychádzal zo zistenia, že dôvodom vzniku tohto záväzku je protiprávne konanie žalovaného, keď mal nesporne preukázané, že tento bol za svoj skutok, ktorého sa dopustil 17.05.2014 ako vodič motorového vozidla právoplatne odsúdený trestným rozkazom sp. zn. 3T/117/2014 Okresného súdu v Čadci a nesporne motorové vozidlo, ktoré žalovaný viedol bolo v čase dopravnej nehody, ktorú žalovaný spôsobil, povinne zmluvne poistené u žalobcu. Povinnosť nahradiť škodu spôsobenú žalovaným prevádzkou motorového vozidla, vznikla žalobcovi. V danom smere rozsah skutkových tvrdení a právneho vyhodnotenia súdnej veci medzi stranami v konaní bol nesporný. Spornou sa javila uplatnená výška žalobcu vo vzťahu k náhrade ušlého zisku k poškodenému L. V. v rozsahu 7.074,84 Eur, pričom žalobca pri vyčíslení ušlého zisku vychádzal z odborného vyjadrenia Ing. G.M., ktorý ušlý zisk za kalendárny deň ustálil na hodnotu 31,03 Eur. Tento pri jeho výpočte vychádzal z východiskových údajov u poškodeného, z daňového priznania za rok 2013, následne vystavených faktúr január až máj 2014. Mal za to, že takto stanovené podklady pre výpočet ušlého zisku sú správne s prihliadnutím na tú skutočnosť, že k dopravnej nehode, ktorú spôsobil žalovaný došlo 17.05.2014. Vzhľadom k tomu, že Občiansky zákonník ani legislatíva neupravujú striktným spôsobom výpočet výšky ušlého zisku, ktorý je rozdielom medzi celkovým príjmom z podnikania a nákladmi potrebnými na dosiahnutie tohto príjmu, nehovorí konkrétne za ktoré obdobie má byť výpočet uskutočnený. Je toho právneho názoru, že správne pri výpočte ušlého zisku bolo vychádzané aj z vystavených faktúr č. 01 až 05/2014. Nesporne po dopravnej nehode poškodenému L. V. vznikla ujma aj tým, že prišiel o možnosť vykonávania výhodnejšieho

zamestnania v dôsledku pracovnej neschopnosti spôsobenej, zavinenej žalovaným. Túto skutočnosť sám potvrdil v rámci svojho výsluchu tvrdením, že v súčasnom období môže vykonávať len pomocné práce ako pomocník a podstatne sa mu tým znížila životná úroveň. Pred poisťňou udalosťou dokázal zarobiť finančné prostriedky aj v objeme 200 Eur denne, najmä keď vykonával pokrývačské práce a v súčasnom období je to len okolo 40 Eur. Takto priznaný nárok titulom ušlého zisku je v súlade s dobrými mravmi. Nestotožnil sa s tvrdením žalovaného o postačujúcom výpočte náhrady ušlého zisku za zdaňovacie obdobie roku 2013. Ako spravodlivé sa javí priznanie náhrady ušlého zisku za obdobie príjmov u poškodeného do mája 2014, teda do času dopravnej nehody a taktiež v nadväznosti na stratu možnosti výhodnejšieho zamestnania a následné zvýšenia životnej úrovne u poškodeného L. V., v kontexte na okolnosti spôsobenej dopravnej nehody žalovaným. Vzhľadom k tomu, že výška ušlého zisku u poškodeného P. I. nebola rozporovaná žalovaným, v danom smere považoval skutkové a právne tvrdenia za nesporné a z dôvodu § 420 ods. 1, § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na § 12 ods. 2 písm. a/ Zákona č. 381/2001 Z. z. žalobnému návrhu vyhovel. Príslušenstvo k žalovanej istine - úroky z omeškania priznal odo dňa doručenia platobného rozkazu žalovanému, teda nasledujúci deň po jeho doručení 06.11.2015, keď podľa názoru súdu sa vtedy dostal žalovaný do omeškania. Vo zvyšnej časti, keď sa žalobca domáhal priznania úroku z omeškania od 24.07.2015 do 05.11.2015 zamietol ako nedôvodný.

2. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca mal v konaní plný úspech.

3. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalovaný, nakoľko súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nedostatočne sa vysporiadal s jeho námietkami týkajúcimi sa nesprávneho výpočtu ušlého zisku. Žalobca hodnoverným dôkazom nepreukázal správnosť výpočtu ušlého zisku. Považuje za nesprávne vyčíslenie ušlého zisku v prípade poškodeného L. V., nakoľko v priebehu samotného konania sa preukázalo, že tento nebol správny. Špecialista z odboru spracovania účtovníctva Ing. G. Z. pri vyčíslení ušlého zisku vychádzal zo zdaňovacieho obdobia, resp. jeho pomernej časti v roku, kedy nastala poisťňou udalosť. Počas celého konania namietal výšku tohto ušlého zisku a už v podanom odpore proti platobnému rozkazu navrhol okrem iných dôkazov aj vypočítť samotného L. V., ktorý na pojednávaní potvrdil, že v roku 2013 vystavil iba 10 faktúr. Faktúry 11/2013 a 12/2013 nikdy neboli vystavené, v roku 2013 vykonával ďalšie práce za ktoré mu patrila odmena, avšak tieto práce neboli vyfakturované. Potvrdil, že niektoré odmeny z roku 2013 boli vyplácané neskôr a boli následne zahrnuté do 5-tich faktúr vystavených v roku 2014. Uvedené potvrdzuje aj zabezpečená účtovná dokumentácia. Faktúry vystavené v roku 2014 tak boli nadhodnotené vždy o 200 až 300 Eur a nezodpovedali reálnemu príjmu p. V. v danom období. Ing. G. N. preto následne už na podklade nových skutočností vyhotovil nové vyčíslenie zo dňa 08.07.2014 a pri zohľadnení všetkých faktúr z rokov 2013 a 2014 vyčíslił výšku denného odškodnenia za každý deň dočasnej práceneschopnosti vo výške 20,51 Eur na rozdiel od pôvodného vyčíslenia na sumu 31,03 Eur. Neskôr v e-mailly sa vyjadril, že novší výpočet považuje za opodstatnený. V takomto prípade teda nie on, ale žalobca má podať návrh na znalecké dokazovanie, ktorým by nesporne preukázal svoje tvrdenie. Svoje konanie v súvislosti so škodovou udalosťou oľutoval, avšak to, že viedol vozidlo pod vplyvom alkoholu nijak nesúvisí so správnym výpočtom ušlého zisku. Poukázal tiež na nesprávne právne posúdenie danej veci, keď súd vychádzal zo všeobecného ust. § 420 ods. 1 OZ a správne by prichádzala do úvahy zodpovednosť podľa § 427 a nasl. OZ. V takom prípade ale namieta svoju pasívnu legitímáciu, nakoľko nie je prevádzkovateľom motorového vozidla, ktorým bola škoda spôsobená, ale obchodná spoločnosť Kysucká stavebná, s.r.o., so sídlom v Čadci, ktorá je zároveň poisťňom i poisteným. Ako ďalšiu námietku uviedol, že rozsudok nie je dostatočne odôvodnený, nakoľko nie je zrejmé, či uplatňovaný nárok má povahu práva regresu v zmysle Zákona č. 381/2001 Z. z. alebo je náhradou škody podľa § 420 a nasl. OZ, z ktorého dôsledku je nepreskúmateľný. Vzhľadom na uvedené navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

4. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, pričom sa nestotožňuje s odvolacími dôvodmi. Je toho názoru, že súd sa zaoberal podrobne s výpočtom ušlého zisku, kde bolo zohľadnené obdobie roku 2013 aj roku 2014. Správnosť výpočtu zo dňa 10.11.2014 Ing. G. N. preukázal a tento sa vyjadril, že nový výpočet ušlého zisku vykonal na základe usmernenia súdom, ale i naďalej je presvedčený o správnosti svojho pôvodného výpočtu. Rozsudok sa správne opiera o ustanovenia všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods. 1 OZ, a nie tak ako žalovaný uvádza vo svojom odvolaní, že by v danej veci prichádzala zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku. Poukázal na ust. § 12 ods. 2 písm. a/ Zákona č. 381/2001 Z. z. a právny zástupca žalovaného už od vyšetrenia poisťnej

udalosti e-mailom dňa 28.05.2014 mu potvrdil, že žalovaný v čase dopravnej nehody nevykonával pracovnú činnosť pre poisníka Kysucká stavebná s.r.o., a teda v tom čase bol v zmysle Zákona č. 381/2001 poisteným a vzťahovala sa na neho zodpovednosť v zmysle § 420 OZ. V čase dopravnej nehody viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu. Na základe toho navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť.

5. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd v zmysle ust. § 34 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 378 ods. 1, § 177 ods. 2 písm. c/ CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v intenciách ustanovenia § 379 a § 380 ods. 1 CSP a napadnutý rozsudok v rozsahu výroku I., ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 7.074,75 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 06.11.2015 do zaplataenia a vo výroku III. o trovách konania v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a v tomto rozsahu mu vec vrátil na ďalšie konanie.

6. Podľa § 124 ods. 1 CSP každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu. Hoci žalovaný v podaní označenom ako odvolanie namietal a podal odvolanie voči celému rozsudku z jeho obsahu vyplýva, že odvolanie podal iba vo výroku I., a to v časti zaplataenia istiny 7.074,75 Eur spolu s príslušenstvom vzťahujúce sa k náhrade ušlého zisku u poškodeného L. V.. Preto v tejto časti odvolací súd podrobil aj rozsudok preskúmvavej činnosti, s poukazom na viazanosť rozsahom a dôvodmi odvolania.

7. Odvolacia námietka, že z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia nie je zrejmé, či uplatnený nárok má povahu práva regresu v zmysle Zákona č. 381/2001 Z. z. alebo je náhradou škody podľa § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka je nedôvodná. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí jednoznačne poukazoval na ust. § 420 ods. 1 OZ ako aj § 2 písm. f/, § 4 ods. 1 a § 12 ods. 2 písm. a/ Zákona č. 381/2001 Z. z.. V zmysle § 4 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z. z. treba za poistenú osobu považovať každú osobu za predpokladu, že je daná jej zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla; nie je pritom rozhodujúce, či ide o zodpovednosť objektívnu alebo na základe zavinenia. Ust. § 12 ods. 2 uvedeného zákona treba interpretovať tak, že poisťovňa má nárok na náhradu poistného plnenia nielen proti poisníkovi, ale aj proti vodičovi motorového vozidla, ktorý za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá na základe zavinenia (§ 420 ods. 1 OZ). Zákon č. 381/2001 Z. z. výslovne nevymedzuje okruh osôb, ktoré treba považovať za osoby poistené. Úmyslom zákonodarcu však bolo vymedziť okruh osôb, ktorých zodpovednosti sa poistenie týka, čo najširšie. Tomu zodpovedá aj samotné znenie ust. § 4 ods. 1 daného zákona, obsahom ktorého nie je taxatívny výpočet osôb, na ktoré sa vzťahuje povinné zmluvné poistenie. Okruh týchto subjektov je tu určený univerzálne tak, že poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každú osobu za predpokladu, že je daná jej zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žiadnu výnimku z okruhu osôb v závislosti na tom, či niektorá osoba zodpovedá na základe objektívnej zodpovednosti podľa § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka alebo zodpovednosti založenej na zavinení v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka, tento zákon neupravuje. To znamená, že poisteným podľa tohto zákona je nielen prevádzkovateľ a ďalšie osoby zodpovedajúce za škodu podľa § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka, ale aj osoby zodpovedajúce za škodu za podmienok uvedených v ust. § 420 Občianskeho zákonníka, ktorou môže byť napr. aj vodič vozidla (R 32/2014). V konaní bolo preukázané, že žalovaný spôsobil dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu a v čase dopravnej nehody nevykonával pracovnú činnosť pre prevádzkovateľa motorového vozidla, a to Kysucká stavebná s.r.o., so sídlom Čadca. Preto odvolacia námietka žalovaného o nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie je nedôvodná.

8. V ďalšej časti žalovaný namietal výpočet ušlého zisku u poškodeného L. V.. Ušlý zisk ako druh majetkovej ujmy (škody) spočíva v nedosiahnutí toho, čoho by poškodený pri neexistencii škodnej udalosti za normálnych okolností, pri pravidelnom behu vecí, dosiahol. Ušlý zisk teda znamená stratu očakávaného prínosu. Pri posudzovaní ušlého zisku nepostačuje len pravdepodobnosť zvýšenia majetku poškodeného v budúcnosti, ale musí byť stanovené naisto, že pri pravidelnom behu vecí, pokiaľ by nebolo protiprávneho konania škodcu, mohol poškodený dôvodne očakávať zvýšenie svojho majetku. Pri výške ušlého zisku je určujúce, akému majetkovému prospechu, ku ktorému malo reálne dôjsť, zabránilo konanie škodcu, resp. o aký reálne dosiahnuteľný (nie hypotetický) prospech poškodený prišiel. Je teda nutné vychádzať z čiastky, ktorú by v predmetnom období za obvyklých podmienok poškodený získal, s prihliadnutím na náklady vynaložené na dosiahnutie tohto zisku, prípadne na náklady na dosiahnutie tohto zisku potrebnými.

9. Odvolací súd sa nestotožňuje s tvrdeniami žalovaného v odvolaní ohľadne vyhodnotenia svedeckej výpovede L. V., ktorý sa mal vyjadriť, že niektoré práce z roku 2013 fakturoval vo faktúrach z roku 2014 a takto boli nadhodnotené faktúry o 200 až 300 Eur v roku 2014, a preto nebolo možné vychádzať z týchto faktúr. Svedok vo svojej výpovedi pred súdom sa iba vyjadril, že dlh z roku 2013 predstavoval okolo 250 až 300 Eur, ale nie, že zameškané platby mali byť fakturované vo faktúrach z roku 2014 a takto nadhodnotené. Rovnako uvedené nepotvrdil ani Ing. G. N. vo svojom e-mailly právneho zástupcovi žalovaného zo dňa 28.06.2015 a to, že malo medziročne dôjsť k presunu účtovaných odmien. Z predloženého e-mailu Ing. G. N. takéto skutočnosti nevyplývajú. Rovnako z e-mailovej korešpondencie Ing. G. N. nevyplýva, že by novší výpočet ušlého zisku považoval za opodstatnený tak, ako to tvrdí žalovaný vo svojom odvolaní.

10. Nepochybne je však potrebné uznať žalovanému, že ušlý zisk u poškodeného L. V. je nedostatočný nedostatočne preukázaný, keď z vykonaného dokazovania nie je možné konštatovať, že ide o reálne dosiahnuteľný prospech, o ktorý poškodený prišiel v dôsledku dopravnej nehody. Už samotný žalovaný v rámci odporu proti platobnému rozkazu navrhol doplniť dokazovanie výsluchom K. R., s ktorým mal poškodený V. uzatvorenú zmluvu na rok 2014 na individuálne práce podľa zákazky a u ktorého i poškodený V. do mája 2014 tieto práce vykonával, pričom likvidátor žalobcu vychádzal z faktúr od januára do mája 2014, ktoré poškodený V. vystavoval pre K. R.. Jeho výsluchom je možné zistiť aké ďalšie zákazky na stavebné práce v r. 2014 mal a mohol na základe toho poškodenému V. zadávať prácu, z ktorej by mohol oprávnene očakávať zisk. Z dohody medzi poškodeným a K. R. (č.l. 39) vyplýva, že sa jedná o objednávku stavebných prác v r. 2014 podľa potreby a cena bola dohodnutá individuálne podľa práce a zákazky. Z takejto dohody nevyplýva, či skutočne reálne poškodený mohol mať zadané práce (a z nich plynúci zisk) v každom mesiaci do konca roka 2014, tak ako to bolo do mája 2014. Súd prvej inštancie navrhovaný dôkaz nevykonal a ani v napadnutom rozsudku nevysvetlil, z akého dôvodu predmetný dôkaz nevykonal.

11. S poukazom na to, že vo veci nebolo náležite preukázané, k akému skutočne ušlému zisku u poškodeného L. V. malo dôjsť, odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa vo výrokoch I. v časti istiny 7.074,75 Eur s prísl. spolu s nadväzujúcim výrokom o trovách konania. V nenapadnutej časti ostal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

12. Súd v prvej inštancie doplní dokazovanie navrhovanými dôkazmi sporovými stranami a na základe doplneného dokazovania opätovne rozhodne a rozsudok odôvodní tak, aby spĺňal náležitosti v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP.

13. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)